

Jan Paweł II

Wkraczamy w rok 2000 z Maryją :
uroczystość otwarcia Drzwi Świętych
i Msza św. w bazylice Matki Bożej
Większej : (Rzym, 1 stycznia 2000 r.)

Salvatoris Mater 3/1, 388-389

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HOMILIAE ET ALLOCUTIONES

Uroczystość otwarcia Drzwi Świętych
i Msza św. w bazylice Matki Bożej Większej².
(Rzym, 1 stycznia 2000 r.)

Wkraczamy w rok 2000 z Maryją

[...]

[23] 3. «Pełnia czasu!» Św. Paweł stwierdza, że owa «pełnia» nastąpiła wówczas, gdy «zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty» (Ga 4, 4). W osiem dni po Bożym Narodzeniu w szczególny sposób wspominamy dziś, w pierwszym dniu nowego roku, ową «Niewiastę», o której mówi Apostoł, Matkę Bożą. Wydając na świat odwiecznego Syna Ojca, Maryja przyczyniła się do urzeczywistnienia pełni czasu; w szczególny sposób przyczyniła się do tego, by ludzki czas osiągnął miarę swojej pełni we wcieleniu Słowa.

W tym doniosłym dniu dane mi było otworzyć Drzwi Święte w tej czcigodnej bazylice liberiańskiej, pierwszej świątyni na Zachodzie poświęconej dziewiczej Matce Chrystusa. W tydzień po uroczystej liturgii sprawowanej w Bazylice św. Piotra dzisiaj wspólnoty kościelne wszystkich krajów i kontynentów jak gdyby gromadzą się duchowo tutaj, przed obliczem Matki, aby przekroczyć próg Drzwi Świętych, które oznaczają Chrystusa.

To Jej bowiem, Matce Chrystusa i Kościoła, pragniemy zawierzyć rozpoczęty zaledwie Rok Święty, aby Ona ochraniała i wspomagała wędrówkę tych, którzy stają się pielgrzymami tego czasu łaski i miłosierdzia (por. *Incarnationis mysterium*, 14).

4. Liturgia dzisiejszej uroczystości ma charakter głęboko maryjny, chociaż teksty biblijne wyrażają to bardzo powściągliwie. Fragment Ewangelii św. Łukasza jest niejako syntezą tego, co usłyszeliśmy w noc Bożego Narodzenia. Opowiada o pasterzach, którzy udali się do Betlejem i znaleźli Maryję z Józefem i Dzieciątko złożone w żłobie. Ujrawszy Je, powtórzyli to, co im powiedziano o Nim. A wszyscy zdumiewali się opowiadaniem pasterzy. «Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (Łk 2, 19).

Warto zastanowić się nad tym zdaniem, które wyraża przedziwny aspekt macierzyństwa Maryi. W pewnym sensie cały rok liturgiczny idzie śladem tego macierzyństwa, poczynając od święta Zwiastowania, obchodzonego 25 marca, dokładnie dziewięć miesięcy przed Bożym Narodzeniem. W dniu zwiastowania Maryja usłyszała słowa anioła: «Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. (...) Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym» (Łk 1, 31-35). Odpowiedź Maryi brzmiała: «Niech mi się stanie według twego słowa» (tamże, 38).

² „L'Osservatore Romano” 21(2000) nr 2, 23-24.

Maryja poczęła za sprawą Ducha Świętego. Jak każda matka nosiła w łonie Syna, o którym tylko Ona wiedziała, że jest Jednorodzonym Synem Bożym. Wydała Go na świat w betlejemską noc. W ten sposób rozpoczęło się ziemskie życie Syna Bożego i Jego zbawcza misja w dziejach świata.

5. «Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu».

Czyż można się dziwić, że Matka Boża zachowywała to wszystko w pamięci w sposób szczególny, a nawet jedyny w swoim rodzaju? Każda matka w podobny sposób uświadamia sobie, że poczyną się w niej nowe życie. Historia każdego człowieka zostaje zapisana najpierw w sercu jego matki. Nic dziwnego zatem, że stało się tak również w ziemskim życiu Syna Bożego.

«Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu».

Dzisiaj, w pierwszym dniu nowego roku, na progę nowego roku, nowego tysiąclecia, Kościół odwołuje się do tego wewnętrznego doświadczenia Matki Bożej. Czyniąc to, rozmyśla nie tylko o wydarzeniach z Betlejem, Nazaretu i Jerozolimy, to znaczy o różnych etapach ziemskiego życia Odkupiciela, ale rozważając także to wszystko, co Jego [24] życie, śmierć i zmartwychwstanie zapoczątkowały w dziejach człowieka.

Maryja była obecna wśród apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy; uczestniczyła bezpośrednio w narodzinach Kościoła. Od tamtego dnia Jej macierzyństwo towarzyszy dziejom odkupionej ludzkości, wędrownie wielkiej ludzkiej rodziny, dla której przeznaczone jest dzieło odkupienia.

Na początku roku 2000, gdy wkraczymy w czas jubileuszowy, zawieramy się, Maryjo, Twojej macierzyńskiej «pamięci». Wchodzimy na ten szczególny szlak dziejów zbawienia, który jest wciąż żywy w Twoim Sercu Matki Boga. Zawieramy Ci dni nowego roku, przyszłość Kościoła, ludzkości, całego świata.

Maryjo, Matko Boża, Królowo Pokoju, czuwał nad nami.

Maryjo, Zbawienie Ludu Rzymskiego, módl się za nami. Amen!

Rozważanie na zakończenie procesji chorych³.
(Rzym, 11 lutego 2000 r.)

Prowadzi nas Maryja

[...]

Maryja prowadzi nas i rozjaśnia naszą drogę, drodzy bracia i siostry, których witam bardzo serdecznie. Maryja, najczulsza Matka, towarzyszy nam w radości i cierpieniu, kiedy jesteśmy szczęśliwi i gdy przechodzimy próby fizyczne i duchowe, abyśmy z Jej pomocą umieli w każdej sytuacji ponawiać nasze «tak» wobec woli Bożej. Dzisiaj rano, tutaj na placu św. Piotra obchodziliśmy Jubileusz Chorych i Pracowników Służby Zdrowia. Tego wieczoru znów jesteśmy tutaj i prosimy Maryję, «Uzdrowienie Chorych», aby uczyniła Rok Święty prawdziwym rokiem

³ „L'Osservatore Romano” 21(2000) nr 4, 25.